

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Η ΖΩΗ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 63 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Μέσα στην ευημερία ξέσπασε ο διχασμός

Στη δεκαετία του '50 η Αυστραλία ευημερούσε με την άφιξη εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών από την Ευρώπη και οι μετανάστες δημιουργούν πλούτο.

Έχουν ανάγκη στέγης, οικιακό εξοπλισμό, σχολεία για τα παιδιά τους, νοσοκομεία κλπ., άρα δημιουργούν ζήτηση για όλα αυτά τα αγαθά. Όπως και η οικογένειά μας ευημερούσε, κτίσαμε δύο καινούργια σπίτια με την προκαταβολή που μάς έδωσε ο Advertiser, εγώ είχα παντρευτεί με ιερέα τον αγαπητό αιδ. πατέρα Μιλτιάδη Χρυσαυγή και το πρώτο παιδί μας γεννήθηκε το 1959.

To 1960 πάγα στην Κοινότητα Αδε-

λαϊδας για να κανονίσω την βάπτιση του γιού μου, αλλά στα γραφεία βρήκα έναν αιγυπτιώτη ιερέα που μού ανακοίνωσε ότι η Κοινότητα είχε αποχωρήσει από την Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και θα έφερνε κάποιον αρχιερέα από το εξωτερικό.

Τότε άρχισε το γνωστό σαν εκκλησιαστικό πρόβλημα που δίχασε την ομογένεια περισσότερα από 50 χρόνια. Όταν η Κοινότητα αποσχίστηκε από την Αρχιεπισκοπή, οι δύο ιερείς της π. Μιλτιάδης Χρυσαυγής και π. Κυριάκος Ψάλλιος παραιτήθηκαν αμέσως, αλλά η Αρχιεπισκοπή δεν είχε εκκλησίες στην Αδελαΐδα.

Αρχιεπίσκοπος τότε ήταν ο μακαριστός Ιεζεκιήλ Τσουκαλάς, ο οποί-

ος ήθελε να εφαρμόσει το σύστημα Αμερικής, δηλαδή όλες οι κοινότητες να γίνουν ενορίες. Οι παλιές ιστορικές κοινότητες στο Σίδνεϊ, Μελβούρνη, Αδελαΐδα και άλλες μικρότερες πόλεις αντέδρασαν δικαιολογημένα γιατί δεν ήθελαν να χάσουν την ανεξαρτησία τους. Όμως, προκάλεσαν αδικαιολόγητα το σχίσμα αντί να διαπραγματευτούν με τον Ιεζεκιήλ την συνεργασία τους.

Φυσικά, ο διχασμός δημιούργησε μεγάλα προβλήματα στις παροικίες μας γιατί οι Κοινότητες είχαν τους οπαδούς τους και η Αρχιεπισκοπή είχε τους πιστούς που άρχισαν να ιδρύουν ενορίες- κοινότητες και να κτίζουν εκκλησίες.

Ο διχασμός επιρρέασε και τις οικογενειακές σχέσεις, τις σχέσεις ανάμεσα σε φίλους, ακόμη και σε αρραβωνιασμένα ζευγάρια για το αν θα παντρευτούν σε ανεξάρτητη εκκλησία τής Κοινότητας, ή σε μια από τις δύο εκκλησίες τής Αρχιεπισκοπής που έκτισαν ο π. Μιλτιάδης Χρυσαυγής και ο π. Κυριάκος Ψάλλιος.

Δεν θα γράψω περισσότερα γι' αυτό το σχίσμα γιατί πιστεύω ότι είναι γνωστό σε όλους, γι' αυτό την προσεχή Τετάρτη θα ασχοληθώ με το πολιτικό σκηνικό στην Αυστραλία στις αρχές τής δεκαετίες του '60.

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΤΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΜΜΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λογοκρισία: Οπλο τής ολιγαρχίας που απειλεί την ελεύθερη γνώμη

Μεγάλο σάλο προκάλεσε στην Ελλάδα η παραίτηση τής Ελενας Ακρίτα από τα ΝΕΑ και τής Δήμητρας Κρουστάλλη από το ΒΗΜΑ, επειδή έγραψαν άρθρα που δεν άρεσαν στον ιδιοκτήτη των εφημερίδων Βαγγέλη Μαρινάκη και τον πρωθυπουργό Κυριάκο Μποστάκη.

Οι αντιδράσεις είναι δικαιολογημένες επειδή η ελεύθερη γνώμη είναι ένα από τα ανθρώπινα δικαιώματα και ουσιαστική σημασία για ένα δημοκρατικό πολίτευμα. Γι' αυτό και πρώτη απόφαση των χουντικών είναι

η λογοκρισία.

Αλλά λογοκρισία υπάρχει σε δημοκρατικά πολιτεύματα και όχι μόνο στην Ελλάδα, επειδή σε όλες τις χώρες τα ΜΜΕ βρίσκονται στις τοέπες τής ολιγαρχίας, που κυβερνά τον κόσμο από το παρασκήνιο.

Στην Αυστραλία ακόμα και πρόσφατα είδαμε πώς ο Ρούπερτ Μέρντοκ χρησιμοποίησε τα ΜΜΕ του για να καρατομήσει πολιτικά τον τότε πρωθυπουργό, Μάλκολμ Τέρνμπολ, για να αντικατασταθεί από τον σημερινό πρωθυπουργό, Σκοτ Μόρρισον.

Εμείς νομίζουμε ότι εκλέγουμε τους πρωθυπουργούς, αλλά ο Μέρντοκ τους στέλνει στα σπίτια τους αν διαφωνεί με τις πολιτικές τους.

Η υπόθεση τής Ελενας Ακρίτα και τής Δήμητρας Κρουστάλλη μου θύμπωσε μια παρόμοια περίπτωση εδώ στον «Κόσμο» πριν πολλά χρόνια, όταν ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός αποπειράθηκε να επιβάλει λογοκρισία στα γραπτά μου,

Τότε καταδίκασα Ενορία Κοινότητα για μια απαράδεκτη ενέργεια ενός διοικητικού στελέχους και ο Στυλιανός είχε εξαγριωθεί. Αρχισε να με καταγγέλει για τα γραπτά μου και τελικά ένας συνιδιοκτήτης υπέκυψε υποσχόμενος πως θα με «τακτοποιήσει». Επειδή, ο εργοδότης χρησιμοποιούσε το δικό μου τηλέφωνο άκουσα την συνομιλία και αμέσως πήγα στο γραφείο του διευθυντή για να τού ανακοινώσω την παραίτησή μου.

Ο άλλος συνιδιοκτήτης του «Κόσμου» τότε ήταν ο Δημήτρης Γκόγκος που όταν άκουσε την παραίτησή μου έδωσε εντολή να με πληρώνει η επιχείρηση όσο διάστημα δεν εργάζομαι. Μου έφερναν τον μισθό στο σπίτι και

αρνιόμουν να τον δεχτώ για λόγους αρχής. Οι πιέσεις ήταν μεγάλες ακόμη και από αδελφικό φίλο να επιστρέψω, αλλά εγώ έθεια σαν όρο να μην λογοκρίνονται τα κείμενά μου. Ακόμη και ο «Κέρυκας» δημοσίευσε σε περίοπτη θέση εγκωμιαστικό άρθρο για την απεργία μου. Μέχρι που αργά ένα βράδι μου τηλεφώνησε ο διευθυντής μας για να μου αναγγείλει πως ο Δημήτρης Γκόγκος αποφάσισε να μην λογοκρίνονται τα άρθρα μου. Από τότε και μέχρι σήμερα «Ο Κόσμος» δημοσιεύει κείμενα με κάθε άποψη ακόμη και όταν διαφωνούμε. Ποτέ όμως δεν δημοσιεύουμε, άρθρα υβριστικά, συκοφαντίες κακαταγγελίες χωρίς αποδεικτικά στοιχεία. Αν κάποτε κάνουμε ένα λάθος δεν διστάζουμε να ζητήσουμε συγγνώμη και γι' αυτό υποστηρίζω πως «Ο Κόσμος» είναι η καλύτερη εφημερίδα. Όχι για να επαινέσω το σπίτι μου, αλλά επειδή είναι γεγονός πως ο αναγνώστης έχει την ευκαιρία να διαβάσει κείμενα από εκλεκτούς συνεργάτες μας και φυσικά την ιστορία τής παροικίας που επιμελώς καταγράφει η εφημερίδα μας.

Ευχές

Μεθαύριο θα γιορτάσουμε τα Χριστούγεννα με τα ελληνικά έθιμα, που είναι όμορφα και πρέπει να μεταδώσουμε στα παιδιά και εγγόνια μας. Εγώ μάλιστα θα γιορτάσω τα με την δισεγγονή μου τα πρώτα της Χριστούγεννα. Σάς εύχομαι, λοιπόν, καλά Χριστούγεννα να έχετε και εσείς με τις οικογένειες σας.